

סנקים ברחובותיה של שכם

(שמאל) החרמת חנויות בירושלים

שלים - תחילתה של מדיניות

היד החזקה, אשר היא -

לפני עשרה ימים, בתום אחת מסיורי שבתות המיסחר בירושלים המזרחית, סייר שר הביטחון משה דיין ברחובות הירושלמיים. הוא טייל ללא משמר, סקר את החנויות, נכנס לחנותות עתיקות וקנה שם כד עתיק באלף ל"י.

כל הכבוד למוסא דיין, אמרו אז ערביי ירושלים. "בתקופת השלטון הירדני לא העז אף שר ירדני להסתובב ככה בנינו". השבוע, היתה לאותם ערביי ירושלים דעה שונה: "מוסא דיין הלך לרגל. הוא בדק אז את החנויות כדי להחליט בעצמו אילו מהן להחרים."

סופו של ירח-הדבש

להראות שיכולתם למנוע שביתה אפילו על-ידי הטלת עוצר כללי. חמור במיוחד היה המצב בירושלים והמורחית. לולא התערבות המשטרה וההכנייה המוקדמות שעשתה כדי למנוע את השביתה לא היתה השביתה מעוררת כל תשומת לב. אולם עשרות מכוניות השיטור מליאות ה"שטרים" הבושייהקסדות ואוחזיהאלות, ה"שינוי היחס כלפי משה דיין, המייצג כל-פי ערביי השטחים המוחזקים את ישראל. מסמל את התפנית שהתחוללה בהם תוך השבועיים האחרונים, מאז החלה ממשלת ישראל לנקוט במדיניות "היד הקשה" כל פיהם, בתגובה על שרשרת ההפגנות והשביתות.

ייתכן והחיים בשטחים המוחזקים ישיבי

מכות בירושלים אלו הן שתי תמונות שצולמו בשבת האחרונה בירושלים. הן מראות צעירים יהודיים המכים צעיר ערבי, אחרי ניסה להסיר מעל אחת החנויות את צו ההחרמה של המשטרה, אשר הודבק עליו. הצעיר הערבי ניצל מליני' אחרי ששוטרים התערבו והילצו אותו מידי מכיו.

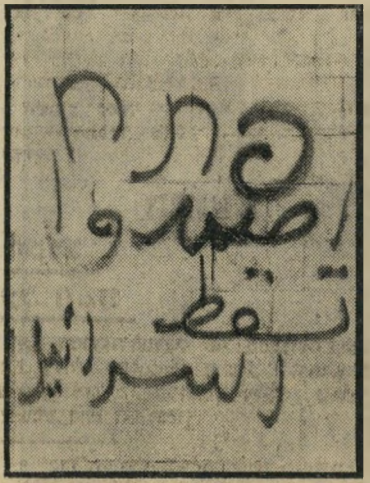
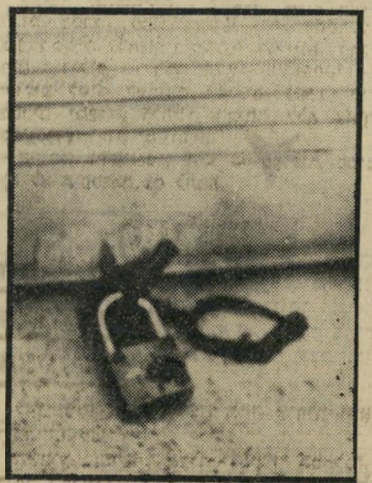
חיללים על החומות - כל אלה הועיקו את צלמי הטלביזיה העולמית, אשר עטו על ה"מחות שיציגו את ירושלים המיורחית כ" עיר מועדת למהומות ולפורענויות. החרמת 15 מהחנויות ששבתו הוסיפה שמן על המדורה. ראשי אירגון הסוחרים הערביים (השייך עלי אלשוזי ופאיק ב"ר קאת) סיכמו עם ראשי משטרת ירושלים כי ביום ראשון יפתחו את החנויות והמשטרה תתן מחדש בעניין ההחרמה.

התחכמות

של החרמה

לא שהסוחרים הנוצריים, כמינהגם, לא פתחו חנויותיהם ביום א', והדבר נראה למשטרה כחידוש השביתה. ההתחכמות של החרמת החנויות לפי צו מנדטורי לאיכסון שוטרים כביכול, הרתיחה את רוחם של תושבי מזרח-ירושלים, שראו עד כה גיוון בכל פעולותיה של ישראל, אפילו לא הסכימו להן. "סיפתתם אותנו. אנחנו כבר ישראלים! אז מדוע אתם נוהגים בנו כאילו היינו תר-שבי האיזורים הכבושים?" שאל אבו-גריב, ששלוש מתוך חנויותיו החרמו על-ידי המשטרה.

ואילו מנהל בית-ספר לבנים שאל בצי-ניות: "שמעתי שבישראל עומדים להכריז על שביתת-מורים ולא יהיו לימודים. האם תכריזו אז גם עוצר בתל-אביב?"

להיות שקטים ורוגעיים. אלא שאת אשר אירע בשבועיים האחרונים שוב אי-אפשר יהיה להשיב. ירח-הדבש הקצר בין האזרח הישראלי והאזרח הערבי, שהחלו ללמוי לחיות זה בצד זה, הגיע לקיצו.

★ ★ ★

מישחק

של יוקרה

משלת ישראל ידעה מראש על ה"שביתות העומדות לפרוץ בשבת, יום הצהרת-בלפור. יום זה הפך לפלשתינאים למעין יום חג דתי, בו הם שובתים ומפגינים, גם בימים שלא היו תחת כיבוש יש-ראלי. "לוא ניתן היה לשביתה לעבוד ב"שקט", אמר אחד מראשי הערים בגויה, "היו ההמונים באים על סיפוקם והממשל לא היה צריך לעבוד קשה כדי להרגיע את הרוחות."

אלא שבשבת ה"2 בנובמבר באה על רקע שרשרת שביתות והפגנות קודמות. לכן בחרו השלטונות לשחק את משחק-היוקרה: